न्द्रादीनां यद्वपरिष्टात् मूर्यर्थस्य मेरुं परिश्रमतः संवत्सरात्मकं चक्रं देवानाम-कोरात्राभ्यां परिश्रमति ॥ ३०॥

तद्वीपस्याप्यधिपतिः प्रैयव्रतो वीतिकोत्रो नामैतस्यात्मजी रमणकधात-किनामानौ वर्षपती नियुज्य स स्वयं पूर्वजवद्गगवत्कर्मशील र्वास्ते ॥ ३१ ॥ तद्वर्षपुरुषा भगवत्तं ब्रक्तद्वपिणं सकर्मकेण कर्मणाराध्यत्ति । इदं चोदाक्र-रित्त ॥ ३२ ॥

> यत् तत् कर्ममयं लिङ्गं ब्रह्मलिङ्गं जनो उर्चयत् । एकालमद्वयं शालं तस्मै भगवते नम इति ॥ ३३॥

ततः पर्म्ताछोकालोकनामाचलो लोकालोकयोर्न्तराले परित उप-चिप्तः ॥ ३४॥

यावन्मानसोत्तर्मेवीर्त्तरं तावती भूमिः काञ्चन्यन्याद्र्शतलोपमा यस्यां प्रिक्तः पदार्थी न कथंचित् पुनः प्रत्युपलभ्यते । तस्मात् सर्वसच्चपरिकृता-सीत् ॥ ३५॥

लोकालोक इति समाख्या यदनेनाचलेन लोको ज्लोकश्चालर्वितिनाव-स्थाप्यते ॥ ३६॥

स लोकत्रयाते परित ईश्वरेण विकितो यस्मात् सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गाणां ज्योतिर्गणानां गभस्तयो ऽवीचीनांस्त्रीङ्गोकानावितन्वाना न कदाचित् परा-चीना भवितुमुत्सक्ते तावड्रव्रकृनायामः ॥ ३७॥

हतावाँ छोकविन्यासो मानल चणसंस्थाभिविचित्तितः कविभिः। स तु पञ्चाशत्कोिं छिगणितस्य भूगोलस्य तुरीयभागो प्यं लोकालोकाच-लः॥३६॥

तरुपरिष्टाचतमृष्ठाशास्वात्मयोनिनाखिलजगडुरुणाधिनिवेशिता ये दिर-